

8STE JAARGANG, NR. 130
11 JANUARI 2010

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 BOEKEN

7 PLATEN

Bye-Ya!, Peter Beets, Sylvain Luc,
 J. J. Johnson, Festival Big Band,
 Dana Reason, Seamus Blake, Zub,
 Gerald Wilson Orchestra e.a.

14 CONCERTEN

Monk's Casino.

15 OVERIGE ARTIKELEN

pg 15: NY Calling: Vincent Gardner.

JAZZFLITS 131

staat 25 januari op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**RADIO JAZZ MELDT ZICH VOOR
 FM-FREQUENTIE ARROW JAZZ**

Als het aan DJ Maestro (Martijn Barkhuis) en Bernard Koeleman ligt, gaat hun nieuwe zender Radio Jazz binnenkort via de oude FM-frequenties van Arrow Jazz FM uitzenden. Ze hebben hiervoor een aanvraag ingediend bij het Agentschap Telecom. Naar verwachting zal nog dit kwartaal een besluit worden genomen.

"Jazz hoort als belangrijke muziekstroming op de radio vertegenwoordigd te zijn. Met het wegvallen van Arrow Jazz FM is sprake van een grote verschraling. Daarom willen we Radio Jazz de ether in helpen", aldus Barkhuis en Koeleman. De aanvraag van een uitzendlicentie wordt ondersteund door de saxofonisten Benjamin Herman en Hans Dulfer. Ook het North Sea Jazz Festival, concertorganisator Jazz Impuls en het blad Jazz staan achter de initiatiefnemers.

Via www.radiojazz.nl is Radio Jazz sinds eind november 2009 al te beluisteren als webstation. Op de website staan tal van enthousiaste reacties uit de sector. Zo zeggen pianist Gideon van Gelder, trompettist Eric Vloeimans, trompettist Rik Mol, saxofoniste Susanne Alt en zanger Wouter Hamel blij te zijn met de nieuwe jazz-zender. En verder tonen het Bimhuis, Challenge Records en het festival The Hague Jazz zich verheugd over het initiatief.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ia77
JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

**SECTOR BUNDELT KRACHTEN TER PROMOTIE
 VAN JAZZ OP POPPODIA**

Er komt een marketingcampagne om jazzconcerten op poppodia te promoten. Dat meldt de website van het popfestival Noorderslag. De campagne, Jazz on Stage gedoopt, is een initiatief van onder meer het Muziek Centrum Nederland en Jazz Impuls. Jazz on Stage wordt op 16 januari tijdens Noorderslag in Groningen gepresenteerd.

CONCERTVERSLAG

**ARGENTIJNSE GITARIST ERNESTO SNAJER
 GEEFT INSPIREREND CONCERT IN BIMHUIS**

Het trio van de Argentijnse gitarist Ernesto Snajer (foto) met Guido Martinez op basgitaar en Diego Alejandro op drums gaf op 9 december een inspirerend concert in het Bimhuis. Snajer wordt als een van de meest vooruitstrevende gitaristen en componisten van Argentinië beschouwd. Op elektrische gitaar klonk hij vooral funky. Akoestisch mengde hij traditionele tango, samba's en chacareras met jazz. Aan het einde speelde als gast de Argentijnse maar in Amsterdam wonende pianist Juan Pablo Dobal mee. Deze vingervlugge pianist gaf nog een extra dimensie aan dit mooie soms ingetogen, dan weer exuberante optreden.
Tekst en foto: Tom Beetz

NIEUWS

Dim Kesber. (Foto: Henk de Boer)

Dutch Swing College Band 65 jaar

De Dutch Swing College Band viert dit jaar het 65-jarig bestaan. Volgens de band is het daarmee 's werelds oudste traditioneel spelende jazzorkest. Voor de feestelijkheden rondom de mijlpaal strijkt de formatie neer in Den Haag, de stad waar het allemaal begon vlak na de oorlog. In aanwezigheid van onder anderen Freek de Jonge, Laura Fygi en Dim Kesber (zie afbeelding) wordt 8 mei in de Dr. Anton Philipszaal een feestje gebouwd.

Online Jazzshop staakt activiteiten

De Online Jazzshop van Loet van der Lee en Peter Kroon is ontbonden. Ook het onderdeel Jazzshop Records is opgeheven. De eigenaren hebben drie jaar getracht om de zaak rendabel te maken, maar dat is niet gelukt. Platen van trompettist Loet van der Lee kunnen in het vervolg via zijn eigen website worden besteld.

Vier jazzalbums voor Klara Muziekprijzen genomineerd

De albums 'Live Chroma' van het Erik Vermeulen trio, 'Solos Duos' van Pierre Van Dormael & Hervé Samb, 'Profondo Blue' van het Alano Gruarin Trio en 'Sharing Stories On Our Journey' van het Bart Defoort Quintet met Emmanuele Cisi zijn in de categorie jazz genomineerd voor de Klara Muziekprijzen. De winnaar wordt 16 januari 2010 bekendgemaakt. De Klara Muziekprijzen zijn onderscheidingen van de Vlaamse klassieke radiozender Klara. Voor de Muziekprijzen worden elke zomer veertig Belgische cd's genomineerd die het afgelopen jaar zijn uitgekomen. Uit deze nominaties kiezen de medewerkers van de zender uiteindelijk vijf prijswinnende platen in de categorieën jazz, wereldmuziek, beloftevolle jonge vertolker en beste Vlaamse productie.

PLATEN

HUIS VAN AFGEVAARDIGDEN HULDIGT MILES DAVIS' MIJLPAAL 'KIND OF BLUE' MET MOTIE

Met algemene stemmen (409 voor, 0 tegen) heeft het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden op 15 december een motie aangenomen als eerbetoon aan het album 'Kind of Blue' van trompettist Miles Davis. Dat verscheen dit jaar precies vijftig jaar geleden en is met zo'n vier miljoen exemplaren het best verkochte jazzalbum ooit.

In de motie wordt gesproken over de 'unieke bijdrage' van dit album aan de jazz. Tevens wordt de Amerikaanse regering opgedragen om 'alle passende maatregelen' te treffen om de jazz te koesteren en te promoten. Behalve Miles Davis zijn op het album de saxofonisten John Coltrane en Cannonball Adderley, de pianisten Bill Evans en Wynton Kelly, bassist Paul Chambers en drummer Jimmy Cobb van de partij.

De Democratische volksvertegenwoordiger John Conyers was een van de initiatiefnemers van de motie. "The album made musical history and changed the artistic landscape of this country and in some ways the world", zo vertelde hij het persbureau Associated Press. Kopieën van de motie zullen worden aangeboden aan Columbia Records, het label waarop de plaat verscheen.

Gretchen Parlato maakte volgens Amerikaanse critici het beste vocale album van 2009. (Foto: Jeaneen Lund)

AMERIKAANSE JAZZCRITICI: 'VIJAY IYER TRIO MAAKTE BESTE ALBUM VAN 2009'

Volgens Amerikaanse jazzcritici is 'Historicity' van het Vijay Iyer Trio het beste album van 2009. Het staat op nummer 1 in de Critics' Poll van het New Yorkse blad Village Voice. De beste reïssue is 'The Complete Decca Recordings, 1935-1946' van trompettist Louis Armstrong, dat bij Mosaic verscheen.

Voor de lijst werden enige tientallen journalisten, verbonden aan websites, bladen en radiostations, uitgenodigd om hun voorkeuren uit te spreken. Ze mochten in een handvol categorieën een lijstje indienen. Als beste vocale album kwam 'In a Dream' van zangeres Gretchen Parlato uit de bus. 'Infernal Machines' van Darcy James Argue's Secret Society werd aangemerkt als het beste debuutalbum. De Village Voice organiseerde de uitverkiezing voor de vierde keer.

... een volledig overzicht van de keuze van de critici is te vinden op pag. 4.

NIEUWS

Lionel Loueke. (Foto: Joke Schot)

Lionel Loueke krijgt beurs van 50.000 dollar

Gitarist Lionel Loueke en trompettist Hannibal Lokumbe krijgen ieder een beurs van 50.000 dollar van de organisatie United States Artists (USA). Ze mogen het geld gebruiken voor een project. Loueke maakt platen voor Blue Note en werkte met onder anderen toetsenist Herbie Hancock en trompettist Terence Blanchard. Lokumbe komt uit Texas en heeft al een loopbaan van veertig jaar achter de rug. Hij speelde in formaties van orkestleider Gil Evans, saxofonist Pharoah Sanders en drummer Elvin Jones.

Winnaar tweede Leidse Jazz Award op 21 januari bekendgemaakt

De conservatoriumstudenten Marjan van Rompay, Kaan Biyikoglu, Mark Schilders, Anneleen Boehme en Floriaan Wempe zijn genomineerd voor de tweede Leidse Jazz Award. De winnaar wordt op 21 januari tijdens de Leidse Jazz Week bekendgemaakt. Onder anderen Hans Dijkstal, Cees Schrama, Tuffie Vos en Wouter van Turkenburg bemannen de jury. De Leidse Jazz Award is een aanmoedigingsprijs voor jazzstudenten. De winnaar krijgt een beeldje en ontvangt 1.000 euro. De eerste Award ging vorig jaar naar pianist Walter Wolff.

PODIA

LEIDSE JAZZWEK DOOR AFHAKEN SPONSORS IN AFGESLANKTE VORM

Door het afhaken van drie grote sponsors heeft de komende Leidse Jazzweek een afgeslankt programma. Het onderdeel KeyTown Festival, gepland in het Stedelijk Concertgebouw, is noodgedwongen geschrapt. De Leidse Jazzweek duurt van 20 tot en met 24 januari.

In totaal treden zo'n dertig formaties op tijdens het festival. Het centrale podium van de Leidse Jazzweek zal te vinden zijn in De Waag. Onder anderen saxofonist Wouter Kiers, zangeres Roos Jonker, The Bintangs, Liquid Spirits met Lo van Gorp, saxofonist Bart Wirtz, The Big Blind en zangeres Vivienne Aerts zullen daar op het podium verschijnen.

(<http://www.leidsejazzweek.nl>)

EERSTE TROPISCHE EDITIE NORTH SEA JAZZ FESTIVAL IN SEPTEMBER

De eerste editie van het Curaçao North Sea Jazz Festival vindt plaats op vrijdag 3 en zaterdag 4 september 2010. De locatie voor het evenement is het World Trade Center (WTC), Piscadera Bay, Curaçao.

In en rondom het WTC zullen diverse internationale artiesten op meerdere podia optreden. De week voorafgaand aan het festival zullen op diverse locaties op het eiland een aantal losse North Sea Jazz concerten worden gegeven. Op het festival zullen grote namen staan uit de jazz-, funk-, soul-, latin-, salsa- en R&B-wereld. De website van het festival komt deze maand in de lucht. Het Curaçao North Sea Jazz Festival is een initiatief van Stichting Fundashon Bon Intenshion en MOJO Concerts B.V.

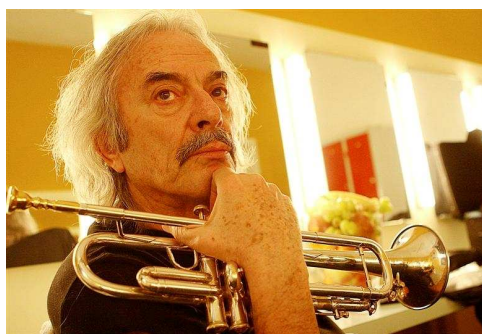
OVERIG

DRACHTEN THUISSHONK VAN NIEUWE BIGBAND MET STRIJKERS

Drachten wordt het thuishonk van Noordpool, een nieuwe bigband met strijkers. Het orkest wordt gevormd door topmusici van noordelijke komaf, onder wie trompettist Jan Wessels en saxofonist Sjoerd Dijkhuizen. Onder leiding van Reinout Douma gaat Noordpool ongeveer acht keer per jaar optreden.

De musici van Noordpool worden gerecruteerd uit onder meer het Metropole Orkest, het Jazz Orchestra of the Concertgebouw, het New Cool Collective en het Noord Nederlands Orkest. Ze verbinden zich op freelance-basis aan het nieuwe orkest. Dat biedt flexibiliteit, aldus leider Douma op 19 december 2009 in Dagblad van het Noorden: "We hebben niet te maken met een cao en hoeven niet te stoppen met repeteren omdat de klok dat voorschrijft." Het gemeentebestuur van Drachten geeft Noordpool jaarlijks 35.000 euro en ook het VSB-fonds doet een duit in het zakje. "Het Noorden krijgt er een compleet nieuw kunstbedrijf bij. Ik proef bij de subsidieverstrekkers een hunkering naar zoiets nieuws", aldus Douma. Noordpool speelde van de zomer al eens in Drachten en Groningen. Douma: "Als je ziet wat we met één dag repeteren al klaarstoomden, dan weet ik dat er veel kan." Samen met zangeres Kim Hoorweg beet Noordpool op Nieuwjaarsdag in De Lawei in Drachten de spits van 2010 af.

NIEUWS

Enrico Rava. (Foto: Joke Schot)

Hans Koller European Jazz Prize voor Enrico Rava

De Oostenrijkse Hans Koller European Jazz Prize 2009, groot 14.500 euro, is ten deel gevallen aan trompettist Enrico Rava. "Mit seinem Trompetenspiel, das gleichermaßen lyrisch als auch frei und melodienselig sein kann, brillierte er auf zahlreichen Einspielungen unter eigenem Namen, kombinierte auf subtile Weise italienische, lateinamerikanische und amerikanische Einflüsse", meent de jury. De European Jazz Prize wordt jaarlijks aan een toonaangevende Europese jazzmusicus uitgedeeld. Rava ontvangt de prijs eind maart in Wenen.

Kenny Wheeler viert 80ste verjaardag

Trompettist Kenny Wheeler vierde 14 januari in Londen zijn 80ste verjaardag met een speciaal galaconcert. Onder meer de 'Sweet Time Suite' van zijn ECM-album 'Music for Large and Small Ensembles' wordt die avond uitgevoerd. Op het feest treden veel collega's uit de Britse scene op, onder wie zangeres Norma Winstone, saxofonist Julian Arguelles en bassist Dave Holland. De concertopbrengst gaat in het fonds waaruit twee Kenny Wheeler Jazz Prizes worden uitgereikt.

Young VIPs Tournee van start

De twaalfde editie van de Young Vips Tournee is 9 januari in het Bimhuis in Amsterdam van start gegaan. De programmeurs van de Vereniging voor Jazz en Improvisatiemuziek Podia (VIP) hebben dit jaar als de twee deelnemers het kwartet van altsaxofonist Joris Pothumus en het kwartet van zangeres Simin Tander gekozen. Zij verzorgen een dubbelprogramma dat lopende het jaar op een tiental podia is te horen. De Young VIPs Tournee is een initiatief van het Muziek Centrum Nederland in samenwerking met de VIP.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

2009 Voice Jazz Critics' Poll

Jazz Album of the Year

1. **Vijay Iyer Trio**
Historicity (ACT)
2. **Henry Threadgill Zoid**
This Brings Us To, Volume 1 (Pi)
3. **Joe Lovano Us Five**
Folk Art (Blue Note)
4. **Darcy James Argue's Secret Society**
Infernal Machines (New Amsterdam)
5. **Steve Lehman Octet**
Travail, Transformation, and Flow (Pi)
6. **Keith Jarrett**
Testament: Paris/London (ECM)
7. **Allen Toussaint**
The Bright Mississippi (Nonesuch)
8. **Miguel Zenón**
Esta Plena (Marsalis Music)
9. **Jim Hall & Bill Frisell**
Hemispheres (ArtistShare)
10. **John Hollenbeck Large Ensemble**
Eternal Interlude (Sunnyside)
11. **Bill Frisell**
Disfarmer (Nonesuch)
12. **Bill Dixon**
Tapestries for Small Orchestra (Firehouse 12)
13. **Wadada Leo Smith**
Spiritual Dimensions (Cuneiform)
14. **Dave Douglas & Brass Ecstasy**
Spirit Moves (Greenleaf)
15. **Jeff Tain Watts**
Watts (Dark Key)

Jazz Reissue of the Year

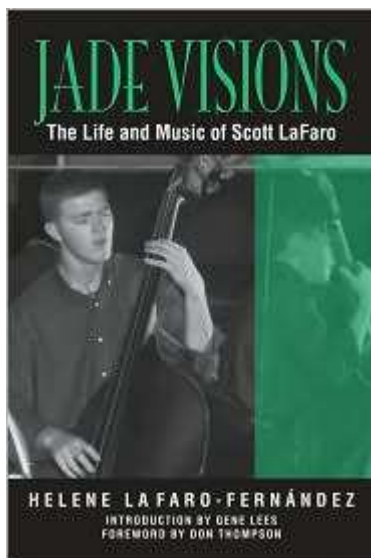
1. **Louis Armstrong**
The Complete Decca Recordings, 1935–1946 (Mosaic)
2. **Ella Fitzgerald**
Twelve Nights in Hollywood (Hip-O Select/Verve)
3. **Freddie Hubbard**
Without a Song: Live in Europe 1969 (Blue Note)
4. **John Coltrane**
Side Steps (Prestige)
5. **Denny Zeitlin**
The Columbia Studio Trio Sessions (Mosaic Select)
6. **Billie Holiday**
The Commodore & Decca Masters (Hip-O Select/Verve)
7. **Charles Mingus**
Mingus Ah Um: 50th Anniversary Legacy Edition (Sony)
8. **Charles Tyler**
Saga of the Outlaws (Nessa)
9. **Miles Davis**
The Complete Columbia Album Collection (Sony Legacy)
10. **Tony Bennett & Bill Evans**
The Complete Recordings (Fantasy)
10. **Codona**
The Codona Trilogy (ECM)

Best Debut

1. **Darcy James Argue's Secret Society**
Infernal Machines (New Amsterdam)
2. **Darius Jones Trio**,
Man'ish Boy (A Raw & Beautiful Thing) (AUM Fidelity)
3. **Linda Oh Trio**
Entry (Linda Oh Music)
4. **Gerald Clayton**
Two-Shade (ArtistShare)

JAZZ OP PAPIER

HET SPEL OP DE CONTRABAS VOLGENS LAFARO

Helene LaFaro-Fernández

Jade Visions :

The Life and Music of Scott LaFaro.

Denton, TX :

University of North Texas Press, 2009.

XXIX, 322 pag. : ill.

(North Texas lives of musicians series ; 4).

ISBN 978-1-57441-273-4

gebonden met stofomslag.

Prijs 21,25 euro

Is de zuster van een gevierd bassist de eerst aangewezen om diens biografie te schrijven? De vraag dringt zich op als je leest hoe Helene LaFaro gestalte geeft aan het leven van haar twee jaar oudere broer Scott. Zeker, ze trokken veel met elkaar op. Helene volgde hem zelfs toen hij op zijn eenentwintigste naar de westkust verhuisde. En toen zij daar de man van haar leven ontmoette, was Scotty's advies: "Laat deze niet gaan." Maar als je als biograaf dan niet veel verder komt dan herinneringen aan feestjes en het thuis samen verstoppertje spelen, dan kan de lezer daar weinig mee.

'Life and music' belooft de ondertitel. Met zijn leven zijn we gauw klaar; niet alleen omdat het zo kort was, 25 jaar, maar het hangt aan elkaar van oefenen, oefenen, oefenen. In zijn jeugd al had Scott weinig compassie met prestaties van anderen, als die onder de maat waren. De schrijfster valt al gauw in herhalingen en als het dan verder over muziek gaat, laat zij haar verhaal doorspekken met uitspraken van klasgenoten en collega's. Stuk voor stuk zijn zij vol lof over Scott. Een van hen: "Hij had wat je noemt een 'great bass ear', voelde aan met welke noten van een akkoord je een voorwaartse beweging, een baslijn, kunt creëren. Betrekkelijk weinigen kunnen dat. Zij horen harmonisch wel de afzonderlijke noten, maar denken verticaal in plaats van horizontaal. [...] Hij had een nieuwe opvatting van het basspel, die inhield dat de bas interactief meedeed met gebruikmaking van alle elementen van de muziek: ritme, melodie en harmonie." Deze karakteristiek van zijn spel lees je al op pagina 46. Je komt hem, in andere bewoordingen, daarna nog vele malen tegen.

Slechts een enkeling is er niet zo gecharmeerd van. Percy Heath: "If you're going to go to all that trouble, man, why not play guitar?" En Ralph Gleason: "one whose solos sometimes seem to be triumphs of technique over communication." De meesten maakten pas goed kennis met zijn spel in het trio van Bill Evans. Daarna hebben velen zijn stijl willen overnemen, met wisselende resultaten, die hen, wat mij betreft, vooral bij een solo, meer tot 'druktmakers' bestempelen dan tot waardige erfgenamen.

Op 6 juli 1961 verongelukte Scott LaFaro als gevolg van een auto-ongeluk. We zijn dan op de helft van het boek. De schrijfster moet hebben beseft dat de eigenlijke biografie te mager was voor een boek en nam zich dan ook voor om alles over Scotty bijeen te brengen: artikelen die moeilijk te vinden waren, waaronder drie hoofdstukken over zijn spel, met voorbeelden, een geannoteerde, ruim gezette bibliografie en een veertig pagina's tellende discografie door websitebeheerder Chuck Ralston (scottlafaro.com), verzorgd, maar in een ongebruikelijke layout. Voor vakmensen is er dan nog een stuk over de moeizame reparatie van de zwaar beschadigde contrabas.

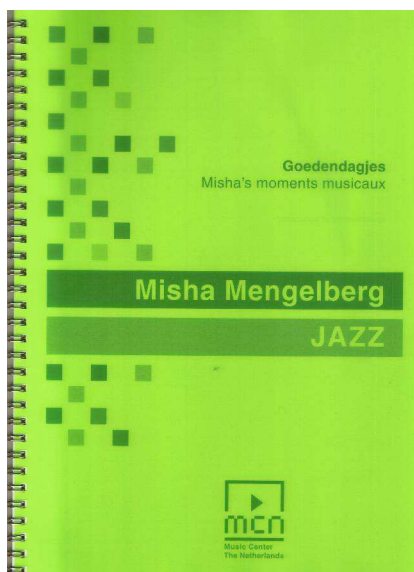
Van alle extra's leze men in het bijzonder de intro door Gene Lees met getuigenissen van bassisten Bill Crow en Don Thompson; daarmee kom je al een heel eind.

De titel 'Jade visions', naar een eigen stuk, duidt op de lichtgroene edelsteen: als je erop slaat klinkt er muziek, en dat is, naar het motto, de symbolische schakel tussen de mens en de geesteswereld (Confucius).

Jan J. Mulder

VERVOLG JAZZ OP PAPIER

DE JAZZCOMPOSITIES VAN MISHA MENGELBERG

Misha Mengelberg
Goedendagjes
Misha's Moments Musicaux
 Amsterdam : MCN, 2009.
 Te bestellen op <http://www.mcn.nl>)

De Misha Mengelberg-fanclub breidt zich steeds verder uit. Zijn jazzcomposities worden gespeeld door muzikanten van Piet Noordijk tot John Zorn en van Benjamin Herman tot de Talking Cows. Dat is heel begrijpelijk, want het zijn stuk voor stuk aanstekelijke, zeer speelbare stukken, met prima aanzetten om te improviseren. Tot nu toe moest een ieder die zich het materiaal eigen wilde maken, zelf met behulp van de plaat en het muziekpapier of het notatieprogramma in de weer. Nu is er echter een mooie uitgave van het Muziekcentrum Nederland (MCN): 'Goedendagjes – Misha's Moments Musicaux'. ICP-rietblazer en Misha-bewonderaar Michael Moore heeft een 27-tal stukken bij elkaar gezocht, en uitgeschreven. Ze open uiteen van het kwartetrepertoire uit de jaren zestig ('Driekusman Total Loss', 'Blues After Piet') via vroege ICP-stukken ('Brozziman', 'Reef und Kneebus') tot recenter repertoire ('Rollo 1, 2 en 3').

Na de aanvankelijke omissie van de teksten (in de eerste editie) is de bundel nu ook zingbaar gemaakt. We kunnen nu genieten van de prachtige poëtische (licht archaische, en tegelijk ironische én liefdevolle) tekst van 'De Sprong, O Romantiek der Hazen' en het melige 'Wij Gaan Naar de Italiaan':

'Wij gaan naar de Italiaan
 Wij gaan naar de Italiaan
 Wij gaan naar de Italiaan
 Wij gaan naar de I-tal-iaan'

Moore heeft keurig de akkoorden aangegeven, maar bij sommige stukken (zoals bijvoorbeeld 'Een Beetje Zenuwachtig', en 'Flute') staat ook nadrukkelijk 'improvise'. Met andere woorden: je kunt iets met het schema doen, maar het hoeft niet. 'Please do not play them too straight!' voegt Moore de gebruiker van de bundel terecht nog eens toe. Je zou er toch niet aan moeten denken dat we straks een Mengelberg-ballad in een gladgestreken strijkersjasje terug zouden horen. Het moet altijd een beetje schuren, lekker de kont tegen de krib. Maar wie 'Goedendagjes' aanschafft, doet dat waarschijnlijk toch al omdat hij de muziek van Mengelberg kent, dus de kans op al te brave versies van deze geniale jazzstukken lijkt me niet al te groot.

Herman te Loo

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/ hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

CD-RECENSIES

DANA REASON TRIO

Revealed

Circumvention Music

(www.circumventionmusic.com)

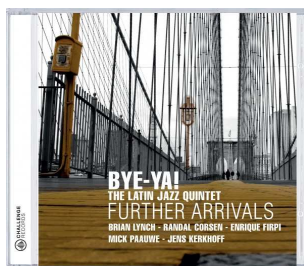
Wie de website van de Canadese pianiste Dana Reason (www.danareason.com) bezoekt, kan al snel concluderen dat ze een aardige discografie heeft. Een opname onder eigen naam was er nog niet, maar daar voorziet Circumvention Music nu in. Het label uit San Diego brengt een vijf jaar oude opname uit van haar trio, met bassist Dominic Duval en drummer John Heward. Dat de muziek zo lang op de plank heeft moeten liggen, is rond uit schandelijk, want 'Revealed' is een wonderbaarlijke rijpe en rijke plaat. Een aantal titels van nummers springen eruit, omdat ze een indicatie geven van de muziek. 'Let's Talk', bijvoorbeeld, is mooi gekozen omdat Reason een bijna pratende manier van spelen heeft. Alles lijkt bijna terloops te zijn, maar is goed overdacht en to the point. In de New Yorkse meesterbassist Duval en haar veelal met brushes opererende landgenoot Heward heeft ze twee voortreffelijke gesprekspartners met een al even kernachtige inbreng. In 'Open Spaces' laten ze horen hoe subtiel en kaal ze tot relevante muziek kunnen komen. Dat het drietal ook een behoorlijke bonk energie kan produceren, is te horen in de vrije improvisatie 'Moment's Notice' (niet de Coltrane-titel, dus) en het openingsstuk, 'Transition'. Een knetterend debuut van een trio dat de volle aandacht verdient, en associaties oproept met het trio van Paul Bley met Gary Peacock en Paul Motian. Niet zozeer qua spel, maar qua intentie, groepssamenhang en originaliteit.

Herman te Loo

BYE-YA!

Further arrivals

Challenge

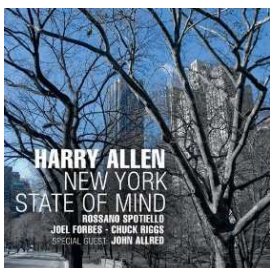

Eindelijk is de derde cd van de Nederlandse latin-jazzgroep Bye-Ya! een feit. Dat werd hoog tijd, want de eerste twee cd's dateren al weer uit 2001 en 2003. Op die albums is Jarmo Hoogendijk nog als trompettist te horen. Maar hij heeft echter al ettelijke jaren problemen met een kapot gespeelde lip. Hoogendijks vervanger is Brian Lynch. Hij speelt met hetzelfde sterke trompetgeluid als zijn voorganger. Nieuw in de groep is verder slagwerker Enrique Firpi. Hij vervangt de Cubaan Liber Torriente. Firpi is uit Uruguay afkomstig en duikt al sinds begin jaren negentig op in het Amsterdamse latin-wereldje. Bye-Ya!-oprichters bassist Mick Paauwe en percussionist Jens Kerkhoff zijn, evenals pianist Randal Corsen, de bekende gezichten op 'Further Arrivals'.

Op de nieuwe cd houdt Bye-Ya! de muzikale lijn van de eerste twee cd's vast. De composities zijn voornamelijk van de groepsleden. De uitzondering is Monks 'Evidence', in een arrangement van Jens Kerkhoff. De eerste twee stukken van de plaat worden stuwend en fel gespeeld. Je zou verwachten dat ze vervolgends op 'Mellotone' van Corsen zouden overschakelen op 'relaxed' en 'laid back', maar niets is minder waar. Het is een stuk met staccato motieven die jachtig worden gespeeld. 'Tranquillidad' wordt zonder trompettist gespeeld. In het stuk lijkt pianist Corsen in eerste instantie vooral mooi te willen spelen. Hij verliest daarmee mijn aandacht. Halverwege het nummer keert het tij en krijgt het toch nog body. Het is dan opeens Cubaans zoals je van Cubaans verwacht. In de ballad 'Downunder' van Mick Paauwe krijgen de musici hierna alle ruimte om hun kunnen te tonen. Ze maken er dankbaar gebruik van. Wat een muziek! 'Arriba Abajo' van Arend Niks wordt gespeeld in 6/8. Het is de mooie afsluiter van de plaat. De muzikanten bewegen zich met plezier door de compositie.

Hessel Fluitman

HARRY ALLEN
New York State Of Mind
Challenge

Bekijk Harry Allen; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=dQpQzBP7QeM>

PETER BEETS TRIO
First Date Live
Maxanter Records

Bekijk Peter Beets; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=o9kNUUZrziY>

VERVOLG CD-RECENSIES

Als opvolger van zijn cd 'Hits By Brits' komt tenorsaxofonist Harry Allen nu met een album dat is gevuld met songs over de stad New York. Een paar titels: 'Puttin' On The Ritz', 'Harlem Nocturne', 'Manhattan Serenade' en het overbekende 'New York, New York'. Het titelstuk 'New York State of Mind' is van Billy Joel. Het verscheen voor het eerst op zijn lp 'Turnstiles' in 1976. Veel stukken die Allen uitkoos voor deze cd zijn natuurlijk veel ouder. Het oudste is zelfs van 1894! In de liner notes beschrijft producer Chris Ellis met een paar regels de achtergrond van de composities.

"Hoewel hij al meer dan dertig cd's maakte en diverse prijzen ontving, is Harry Allen in onze streken nog steeds een grote onbekende."

Harry Allen maakte meer dan dertig cd's en ontving diverse prijzen. Maar dat bracht hem in onze streken geen grote bekendheid. De saxofonist blijft vaak vlakbij de melodie van de oorspronkelijke song en speelt weinig solo's. Zijn geluid is niet erg onderscheidend en hij grijpt graag terug op de traditie. De saxofonist swingt enorm in 'Chinatown, My Chinatown', waarin de sfeer van de jaren dertig herleeft. Daarbij duelleert hij met trombonist John Allred, die op zes stukken meedoet. Verder zijn te horen: Rossano Sportiello op piano, Joel Forbes op bas en Chuck Riggs op drums. Hoewel nét niet smooth jazz en bepaald niet uitdagend, is 'New York State Of Mind' een sfeervol album.

Peter J. Kortzen

De 'nieuwe' cd van het Peter Beets Trio is een album dat medio jaren negentig voor de Japanse markt werd gemaakt. Het verscheen naar aanleiding van een tournee die Beets daar toen deed, samen met zijn broer Marius op bas en Jeff Hamilton op slagwerk.

'First Date Live' ontleent zijn titel aan 'First Date', de eerste cd van de pianist. De bezetting is op beide albums hetzelfde. De opname dateert uit het begin van Beets' carrière en werd op 25 mei 1996 in De Tobbe in Voorburg gemaakt. Het programma van de live-cd is nagenoeg gelijk aan dat van de studio-cd. 'Blues For The Date' en 'Groovin' High' ontbreken op de live-cd, maar die heeft wel 'Two Bass Hit' als extraatje. Het is pure bebop wat de klok slaat. De cd opent met 'Tricotism' van Oscar Pettiford. 'Bebop', 'Con Alma' en 'Two Bass Hit' zijn van de hand van Dizzy Gillespie (de laatste ook van John Lewis). En Peter Beets tekende voor de stukken 'Dégagé', 'First Song' en 'It has HappEnd'.

In vergelijking met de uitgebalanceerde opnamen van 'Live at the Concertgebouw' uit 2005, bevat deze 'First Date Live'-cd wat opgewonden en 'bewijzerige' muziek. Het album is dan ook vooral interessant voor liefhebbers en verzamelaars. Zij kunnen de pianistische ontwikkeling van Peter Beets nu nog beter in kaart brengen.

Peter Beets is niet echt blij dat de oude Japanse cd ook hier is uitgebracht, zo vertelde hij mij in een gesprekje. Zelf beveelt hij veel liever zijn komende cd's in uw aandacht aan. Bijvoorbeeld een live-cd van het jazzorkest van het Concertgebouw met zijn composities, een opname met stukken van Chopin waarop hij improviseert en de nieuwe cd van zangeres Rita Reys, waarvoor hij alle arrangementen heeft geschreven.

Hessel Fluitman

VERVOLG CD-RECENSIES

JEEN RABS' ZUB Keep on smilin' spicy

Jazzshop Records

(<http://www.jeen.org/index.html>)

Gitarist Jeen Rabs (1972) heeft zijn band genoemd naar een berg in Servië: Babin Zub. Grootmoeders Tand, luidt de vertaling. In Zub doen behalve Jeen Natalio Sued uit Argentinië (tenorsax), Thorsten Grau uit Duitsland (drums) en Maciej Domaradzki uit Polen (bas) mee. Kortom, als het om internationaal georiënteerd musiceren gaat, ben je bij Rabs aan het goede adres. De eerste cd van Zub doopte hij 'Keep on smilin' spicy'. Rabs verwerkt in tien zelf geschreven stukken de tijdens talrijke reizen opgedane inspiratie tot zijn eigen wereldmuziek. Maar de vier musici blijven acteren binnen het context van de jazz. En je kunt horen dat Jeen Rabs als jongetje een start maakte als bluesman. Luister maar naar 'Pilot Blues', waarin hij met een 'lazy jazzy feel' op 'cleane' elektrische gitaar lekkere licks aan elkaar smeedt.

Het elfde nummer ('Nueve') op het album is een geesteskind van Sued, die veel swing in de nummers importeert met zijn volvette saxgeluid. Slagwerk en bas zijn de dienende instrumenten in deze bezetting. Het is logisch dat Rabs het meeste solo-werk voor zijn rekening neemt als leider van Zub. Ook hij kan aangenaam grooven, na al die jaren ervaring in de Holland Big Band en The Bernard Berkhout Swing Orchestra.

Het debuutalbum 'Keep on smilin' spicy' munt niet uit door melodische vernieuwing. Wel door strak samenspel, trefzekere ritmiek en een prettige mix van ontspannenheid en nervositeit. Een kruidig mengsel dat, zoals beogd, een glimlach rond de lippen van de luisteraar bewerkstelligt.

Hans Invernizzi

J.J. JOHNSON What's New MCN

Te bestellen bij MCN voor 18 euro,
excl. verzendkosten, via mic@mcn.nl.

'What's New' van trombonist J.J. Johnson is de derde cd die Het Muziek Centrum Nederland uitbrengt van (nacht-)concerten in het Amsterdamse Concertgebouw. Op de eerste twee zijn concerten van baritonsaxofonist Gerry Mulligan (1956) en trompettist Chet Baker (1955) vastgelegd. De jongste productie betreft een concert dat trombonist J.J. Johnson gaf op 17 augustus 1957. Het voorprogramma van het American Jazz Sextet begon die avond om 23.30 uur. De hoofdact, het J. J. Johnson Quintet, speelde daarom tot in de kleine uurtjes: J.J. Johnson op trombone, Bobby Jasper op tenorsaxofoon en fluit, Wilbur Little op bas, Tommy Flanagan op piano en Elvin Jones op bas. Het cd-boekje bevat een begeleidende tekst van Bert Vuijsje, afbeeldingen van het affiche en concertfoto's van de beroemde fotograaf Ed van der Elsen.

Over de manier waarop van impresario Louis van Rees de concerten opnam, bestaan verschillende verhalen. Maar feit is dat lang niet alle bandopnamen die hij maakte, goed genoeg zijn om op cd uit te brengen. Gelukkig zijn de dertien - meestal bekende - stukken die Johnson en zijn kompanen speelden goed genoeg gebleken. Wat behouden is, is een uniek en sfeervol concert. Voor liefhebbers en verzamelaars zijn dit soort concertregistraties geweldig. Zij nemen de onprofessionele kwaliteit graag voor lief. Dat de bas van Wilbur Little nauwelijks te horen is; geen probleem. Dat Bobby Jasper voordat hij op fluit begint aan 'It Could Happen To You', eerst luidruchtig de microfoon op de goede hoogte afstelt; prima. Helaas is het laatste stuk van het album, 'Night In Tunesia' van Dizzy Gillespie, incompleet. De reden is simpel: na viereneenhalve minuut was de tape op.

Peter J. Korten

**JOACHIM GIES &
SOUND/BODY/CELLS**
Shimmering

Leo Records

(www.leorecords.com)

VERVOLG CD-RECENSIES

Saxofonist Joachim Gies heeft iets met vrouwenstemmen. Hij werkte eerder al met Ute Döring en Lauren Newton, en voor zijn nieuwste project 'Sound/Body/Cells' voegde hij de Israëliëse stemperformer Ronni Gilla aan zijn duo met slagwerker Denis Stilke toe. Ze heeft een helder, naturel klinkend stemgeluid, dat zich flexibel om de ritmisch sterke klanken van Gies en Stilke wikkelt. In stukken als 'Close Links' en 'Overheated Rooms' levert dit op de cd 'Shimmering' een ritualistisch klinkend samenspel op, dat doet denken aan het werk van Sainkho Namchylak, ook een Leo-artieste. Gies is evengoed thuis in strakke saxofoonklanken als in 'extended techniques', en met het supersubtiele drumwerk van Stilke, al jaren zijn vaste partner, biedt dat een ruim arsenaal aan klankmogelijkheden, dat ze met Gilla weten om te zetten in zeer beeldende muziek. De prachtige akoestiek van de Berlijnse Johanniskirche, waar de cd live werd opgenomen, doet de rest.

Herman te Loo

SEAMUS BLAKE

Bellwether

Criss Cross

Gerry Teekens heeft op zijn label Criss Cross weer een aantal cd's het licht doen zien. Een daarvan is 'Bellwether' van de saxofonist Seamus Blake. Zijn Quintet bestaat verder uit Lage Lund (gt), David Kikoski (p), Matt Clohesy (b) en Bill Stewart (dr). Ieder voor zich heeft al een mooi cv opgebouwd, onder meer bij Criss Cross. Behoudens de bassist, nieuw uit Australië, werken de heren musici al jaren samen. Zowel in deze ploeg als in andere formaties, zoals de Mingus Big Band. Ze zijn dan ook duidelijk hoorbaar aan elkaar gewend en gewaagd.

'Bellwether' bevat een hoeveelheid boeiende composities. Ze staan grotendeels op het conto van leider Seamus Blake. Verder zijn een interpretatie van een strijkkwartet van Claude Debussy en een stuk van gitarist John Scofield opgenomen. Dat laatste stuk, 'Dance Me Home', opent de plaat. Het doet je uitzien naar de rest. Als de neo-bop je na aan het hart ligt, stelt Blake je niet teleur. Zijn spel heeft drive en sleept je mee. 'Bellwether', de titel van de cd, betekent: de signalering van nieuwe trends. In de neo-bop zijn niet meer zoveel trends te zetten. Mogelijk dat het opnemen van klassieke stukken er eentje is. In de interpretatie van Seamus Blake heeft het Strijkkwartet in g-mineur opus 10 van Claude Debussy zeker bestaansrecht. Het stuk sluit de cd af. Een cd die zeker de moeite van het beluisteren waard is.

Hessel Fluitman

Bekijk Seamus Blake; klik hier:

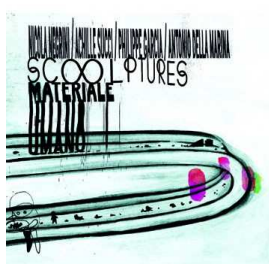
<http://www.youtube.com/watch?v=H70DDwi0Bt0>

SCOOLOPTURES

Materiale Umano

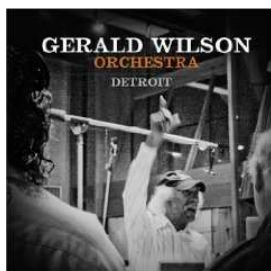
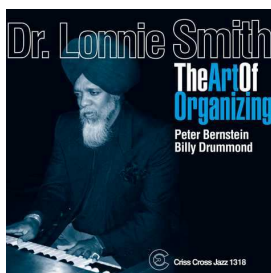
Leo Records

(www.leorecords.com)

Scoolptures is weer zo'n geinig bandje uit Italië. Bassist Nicola Negrini heeft een kwartet om zich heen geformeerd dat behalve akoestische instrumenten ook elektronica bespeelt. Altsaxofonist Achille Succi heeft een leuke springerige speelstijl, die op de cd 'Materiale Umano' bijvoorbeeld goed naar voren komt in 'Nerveslice'. Op shakuhachi (de Japanse bamboefluit) weet hij een spannende atmosfeer neer te zetten tegen de analoge elektronische achtergrond van Antonio della Marina, en het speelse slagwerk van Philippe Garcia in 'Lungslice'. Negrini bespeelt zelf ook nog een zelfgebouwd rek vol metalen voorwerpen (dat je zelf kunt bespelen door op zijn site <http://www.nicneq.it> te navigeren). De vrije improvisaties getuigen van een goed vormgevoel, want het klinkt af en toe of er toch een componist aan de slag is geweest.

Herman te Loo

GERALD WILSON ORCHESTRA**Detroit****MackAvenue Records/ Challenge****Bekijk Gerald Wilson; klik hier:**http://www.youtube.com/watch?v=-3vD3VI_C6k**DR. LONNIE SMITH**
The Art Of Organizing
Criss Cross**Bekijk Dr Lonnie Smith; klik hier:**<http://www.youtube.com/watch?v=n08Ln1WXsWU>**VERVOLG CD-RECENSIES**

Gerald Wilson zit al zestig jaar in het vak als trompettist, arrangeur, componist en bandleider. Trompetspelen en arrangeren deed hij voor het eerst bij de band van Jimmy Lunceford. Later werkte hij ook bij Count Basie, Duke Ellington, Benny Carter en Dizzy Gillespie. De muziek van zijn eigen orkesten wordt over het algemeen hoog gewaardeerd. Toch verwerfde hij nooit dezelfde bekendheid als Duke Ellington, Count Basie, Woody Herman, Stan Kenton of bijvoorbeeld Thad Jones/Mel Lewis. Toch hoort hij wat mij betreft zeker in dit rijtje thuis.

Wilsons nieuwe cd 'Detroit' telt drie stukken. Een daarvan is de lange zesdelige 'Suite Detroit', die in 2008 werd opgenomen in Los Angeles. De andere twee tracks werden in 2007 in New York vastgelegd. Dat Wilson met zijn 90 jaar inmiddels hoogbejaard is, hoor je aan de muziek niet af. Gerald Wilson staat nog steeds voor spetterende tijdloze bigbandmuziek.

Op 'Detroit' word je meegenomen op een tocht door de gelijknamige Amerikaanse stad. 'Blues on Belle Isle', de opener van het album en onderdeel van de 'Suite Detroit', staat als een huis. In het stuk krijgt elke sectie gelegenheid om te glanzen. Ze doen dat krachtig en waardig. Het minste deel van de 'Suite' is 'Miss Gretchen'. Daarin citeert de violiste een solo van Ben Webster in 'Chelsea Bridge'. Het deel is overigens een ode aan Gretchen Valadi. Zij is de directeur van het Detroitse platenlabel Mackavenue, waarop de cd verschenen is.

De twee laatste stukken zijn overgebleven van de sessie voor de cd 'Monterey Moods'. Je vraagt je af waarom, want ze zijn het beluisteren waard. Het nummer 'Aram' verwijst naar de Russische componist Aram Katchaturian. Jammer dat het wordt weggefed.

Hessel Fluitman

Wie geen enkele plaat van Dr. Lonnie Smith in huis heeft, doet er goed aan dit gebrek te herstellen door 'The Art Of Organizing' te kopen. Alleen al om de dubbelzinnige titel. Die slaat zowel op de keurig georganiseerde toetsen van zijn Hammond B3-orgel als op zijn muziek, die zich netjes aan de (ruime) afspraken houdt die voor jazz gelden. Binnen deze kaders permitteert Smith zich alle vrijheden.

Onder zijn onafscheidelijke tulband toont Smith meestal een bescheiden glimlach. Net zo speels, of misschien wel ondeugend, is de muziek. Swingend en funky, met snelle sfeerwisselingen en subtiel als hij begeleidt. Hoewel de discografie van Smith behoorlijk uitgebreid is, brengt hij nu voor het eerst een cd uit op het label Criss Cross. Zijn bandlid, de geniale gitarist Peter Bernstein maakte al menige plaat voor het label uit Enschede. Drummer Billy Drummond maakt het trio compleet. Het is trouwens heel opmerkelijk dat én Bernstein én Drummond ieder op precies 33 Criss Cross-opnamen te horen zijn.

De opnamen van 'The Art Of Organizing' dateren alweer uit 1993. Vijf van de acht composities zijn van Smith. De opnamen zijn helder en actueel. Je hoort het droge geluid van de aanslag van de toetsen van het, ongetwijfeld behoorlijk oude orgel. De vingers van de meester gaan soepel en dansend over de toetsen, net zo vlot bedienen zijn voeten de baspedalen. Een ijzersterke passage is de halve minuut waarin hij iedere noot consequent twee keer aanslaat. Dus wie nog niets van deze orgelgoeroe in huis heeft, weet wat hem te doen staat.

Peter J. Korten

**ANDY BRUCE &
THE RIGIDLY RIGHTEOUS
The Midge
Brokken Records**

**FESTIVAL BIG BAND
Explosive
Sonorama**

VERVOLG CD-RECENSIES

Wie het hoesje van 'The Midge' bekijkt, weet al meteen dat de muziek die erin verpakt is niet bloedserieus zal zijn. Trombonist Andy Bruce (bekend van het Willem Breuker Kollektief) is behept met een gezond gevoel voor humor, en liet Richard van der Ven een leuk cartoon-hoesje ontwerpen dat perfect aansluit bij het titelnummer. Dat denderd als een slapstick-muziekje de speakers uit, zodat je als luisteraar onmiddellijk bij de les bent. Maar de bandleider (die voor de meeste composities en arrangementen zorgde) heeft bepaald meer op het oog dan alleen lol. Hij breekt een lans voor de oude muziek uit zijn vaderland Schotland, en blaast composities van dichter/componist Robert Burns (de man van de oudejaars-hymne 'Auld Lang Syne') nieuw leven in. In 'The Four Marys' doet hij dat ook vocaal, en het nummer ontroert in zijn eenvoud. Maar in 'As Honest Jacob' gooit hij er een strak funkende tuba (bespeeld door Frans Cornelissen) tegenaan, die wonderwel combineert met de melodie van Burns. En er is ruimte voor melancholie, zoals in 'Thou Hast Left Me Ever, Jamie', met een hoofdrol voor de chromatische mondharmonica van Kollektief-collega Hermine Deurloo (die op een paar andere nummers ook nog verdomd fraai sopraansaxofoon speelt). Met de keyboards van Martin Fondse, de spacy gitaar van Sander Hop en het soms traditionele slagwerkarsenaal (kleppers!) van landgenoot Alan 'Gunga' Purves heeft Bruce bovendien een rijk klankkleurenpalet tot zijn beschikking waarmee hij al deze sferen perfect kan neerzetten. Bovendien nodigen de nummers uit tot een andere manier van improviseren dan het standaard jazzrepertoire. Dit alles maakt 'The Midge' tot een verrassend debuut van een band die live zeker nog wat zal toevoegen aan het frisse repertoire.

Herman te Loo

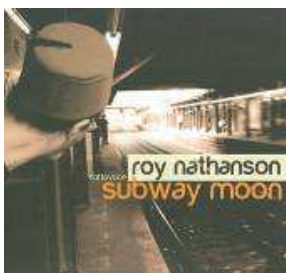
Op initiatief van radiomaker Joop de Roo vormden zeventien topmusici in 1971 de Festival Big Band. Het orkest stond onder leiding van Jerry van Rooyen en moest een optreden verzorgen tijdens het Loosdrecht Jazz Festival. Voorafgaand aan dat optreden werd een opnamesessie in de Vara Studio in Hilversum belegd. Onder anderen Benny Bailey, Herb Geller, Ack van Rooyen, Jiggs Whigham, Frans Elsen, Rob Madna, Cees Smal, Rob Franken, Tony Coe, Rick Kiefer en Tony Inzalaco namen daar de elpee 'Explosive' op. Alle grote Nederlandse componisten en arrangeurs van toen leverden stukken voor deze plaat: Jerry van Rooijen, Rob Pronk, Rob Madna en Frans Elsen.

"De excellente bigband is nog steeds indrukwekkend sterk. Een belangrijk stuk jazzgeschiedenis is weer toegankelijk."

'Explosive' ontving indertijd lovende kritieken en is al jaren een collectors-item. Gelukkig is de volledige opname nu ook op cd beschikbaar gekomen. En met een stuk meer als de elpee: 'Here's that rainy day', met solo's van Benny Bailey op bugel en Herb Geller op dwarsfluit. De historische heruitgave omspannt de complete set van ruim vijftig minuten muziek en tien stukken. Tezamen vormen ze een bont panorama. De excellente bigbandmuziek is nog steeds indrukwekkend sterk. Van Rooijen maakte van de Festival Big Band een soepel lopende big band die op hoog niveau musiceerde. Door de heruitgave is een belangrijk stuk Nederlandse jazzgeschiedenis weer toegankelijk geworden. Hulde.

Hessel Fluitman

ROY NATHANSON
Subway Moon
 Yellowbird/Enja

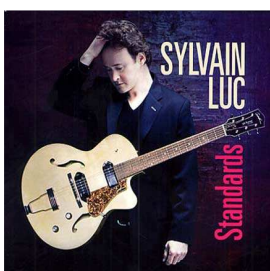

VERVOLG CD-RECENSIES

Saxofonist Roy Nathanson kennen we vooral van de Jazz Passengers, een groep waarmee hij gaandeweg steeds meer vocale muziek ging maken. Zijn nieuwe groep heet Sotto Voce (een muziekterm, die zoveel als 'met ingehouden stem' betekent) en gaat op die voet voort. Met hulp van oude bekenden als trombonist Curtis Fowlkes, vibrafonist Bill Ware en bassist Brad Jones heeft Nathanson een ode willen brengen aan de metro. In het cd-boekje vertelt hij hoe hij elke dag met lijn Q van Brooklyn naar Manhattan gaat, alwaar hij les geeft. 'Subway Moon' geeft met behulp van Nathansons poëzie, gesampelde metrogeluiden (zoals het ritme van de treinen, die de basis vormen voor 'Stand Clear', bijvoorbeeld), en mooi gearrangeerde composities een audio-relaas van de ondergrondse. Van de mensen die je er ontmoet (en die je allemaal hun eigen naam geeft, in je hoofd, zoals in 'Safer End of Subway Moon'), van de klanken, de kleuren, de minimaatschappij die het daar beneden is. Nathanson observeert het met zijn licht-ironische en tegelijkertijd liefhebberende blik, in zijn teksten, zijn composities, en zijn solo's. Mooi melancholiek zijn bijvoorbeeld de stukken 'Alto Rain' en 'Two Horn Rain', beide in z'n eentje gespeeld, met slechts het geluid van een gestage regenbui als begeleiding. Vooral het tweede stuk, waarbij hij simultaan sopraan en alt speelt, à la Roland Kirk, laat horen hoe mooi dat kan zijn. Toch gek dat niet meer saxofonisten het doen. De hele cd blijft consequent in dezelfde sfeer, zonder ook maar een moment te vervelen, en dat is knap. Het hangt voortdurend in tussen uitbundigheid (die we nog kennen uit de Jazz Passengers-tijd) en ingetogenheid. Het feit dat de percussie geleverd wordt door de human beatbox van Napoleon Maddox draagt er zeker toe bij. Geen drums, en zeker geen drumcomputer, maar warme, menselijke klanken. Het past perfect in het sympathieke wereldbeeld van Roy Nathanson, een echte 'Mensch', zoals ze in het Jiddisch zeggen.

Herman te Loo

SYLVAIN LUC
Standards
 Dreyfus Jazz

Bekijk Sylvain Luc; klik hier:
<http://www.sylvainluc.fr>

Sylvain Luc (1965), Frans jazzgitarist, heeft gespeeld met onder anderen Michel Legrand, Richard Bona, Jacky Terrasson, Steve Lukather, John McLaughlin en Biréli Lagrène, was bassist bij accordeonist Richard Galliano, is oprichter van en speler in Trio Sud (met André Ceccarelli en Jean Marc Jafet) en is een waar eclecticus als het gaat om zijn muzikale voorkeuren. Die reiken van gipsyjazz tot pop, folk en straight-jazz. Gevoelig gespeelde ballades, scherp getoonzette bebop, free jazz getinte excursies en in uptempo gespeelde bossa nova's. Hij draait er zijn hand niet voor om. En dat alles met een 'jazzy touch' waarin vooral de subtiliteit de boventoon voert. Want dat is het handelsmerk van Sylvain Luc, een fijnzinnige benadering en gevoel voor detail. Ook op de dubbel-cd 'Standards' is het die verfijnde manier van spelen en het oog voor finesse die meteen de aandacht trekken. Zelfs in de met hoger tempo gespeelde nummers blijft het karakter van het bijna kamermuziek gestileerd spel van begin tot eind in tact. 'Standards' zou je kunnen omschrijven als een artistieke exercitie voor de elektrische jazzgitaar. Het toont de rijkdom en variatie in stijlen die je binnen de jazz met dit instrument kunt realiseren. En Sylvain Luc is een bekwaam en gepassioneerd leermeester. Het repertoire op 'Standards' bestrijkt een breed scala, van pop tot klassieke jazznummers, van improvisaties tot Braziliaanse motiefjes en spel dat verwant is aan 'Hot club de France'.

Frank Huser

CONCERTVERSLAG

MONK'S CASINO

Bezetting:

Alexander von Schlippenbach (p),
Axel Dörner (tp),
Rudi Mahall (bkl),
Jan Roder (b),
Uli Jennessen (dr).

Datum en plaats:

19 december 2009,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

De groep Monk's Casino bestaat al tien jaar. Ze heeft zich gespecialiseerd in de muziek van pianist Thelonious Monk (1917 - 1982). De Duitsers maakten al een cd-box met het volledige werk van Monk, een kleine zeventig stukken. Live speelden ze uiteraard maar een selectie. Gek genoeg was het niet pianist Alexander von Schlippenbach die de leiding nam, maar basklarinettist Rudi Mahall (zie foto), bekend van Der Rote Bereich. De pianist hield zich meer op de achtergrond en koos zijn noten uiterst zorgvuldig.

Het concert was volledig akoestisch. Dat benadrukte de oorspronkelijke sfeer rond Monk en gaf het concert een aangename rust. Als beide blazers ieder aan een zijkant van het podium stonden, klonk het geluid heel natuurlijk breed.

De groep bleek na al die jaren van samenwerking geen moeite meer te hebben met de hoekige wendingen in Monks composities. Er waren ook veel speelse tempowijzigingen.

Monk's Casino had gekozen voor het onbekendere werk van de componist. De improvisaties bleven altijd dicht bij het origineel, maar zonder ze te kopiëren. In de muziek zat veel humor. Zo werd een stuk geopend door trompettist Axel Dörner die allerlei rare geluiden uit zijn instrument liet stromen. Hij presteerde het om een propellervliegtuig te imiteren dat aan het begin van de startbaan staat warm te draaien. Aan het einde van het concert liepen de muzikanten al spelend de zaal uit, naar de foyer. Von Schlippenbach liet de vleugel niet in de steek en speelde stug door. Het viertal liep echter door de rijen weer terug naar het podium en gaf zonder aandringen van de vijftig mensen in de zaal een toegift.

Peter J. Korten (Foto: Rosaria Macri)

NEW YORK CALLING

VINCENT GARDNER: WITH SUFFICIENT REACH

DOOR PAUL BLAIR

Why trombone? "Well," explains Vincent Gardner, "my father was a trumpeter. My older brother, too. So that's one horn I definitely *didn't* want to take up. I remember being in the guidance counsellor's office as a seventh grader and being shown a list of the instruments available. I picked the trombone. Still, trombone has a way of weeding out young players early on. First of all, if your arms are short, you can't easily reach the further positions. But besides that, you also have to appreciate the sound of the middle range and not have a complex about not being able to play in either the highest register or the lowest. Hopefully, a youngster gets to that point over time." "Still, I didn't really get serious about music until around eleventh grade, when my high school band director loaned me some astounding J.J. Johnson recordings that really got me excited. For a while, J.J. was all I wanted to hear. But eventually, I started checking out other players, guys like Curtis Fuller. Pretty soon, Jack Teagarden became another favourite. Although he and J.J. used completely different approaches on the horn, neither one seemed to consider their instruments' limitations."

Vincent Gardner. (Persfoto: Clay Patrick McBride)

Vincent is a long-serving member of the Jazz At Lincoln Center Orchestra whose work has been heard on that ensemble's cd tributes to Mingus and Coltrane. He's recorded with pianist Marcus Roberts, trumpeter Nicholas Payton and Frank Foster's Loud Minority group. In addition, he's contributed mightily to a pair of CDs ('Echoes of Ethnicity' and 'A Ride To The Other Side') released under the name of his trumpet-playing elder brother Derrick.

Meanwhile, four albums as leader for Denmark's Steeplechase label have documented Vincent's growing fluency as improviser and arranger. For the most recent of them, 'Three-Five', he chose to recast eight pieces composed by fellow jazz players: Sonny Rollins ('Valse Hot'), Lee Morgan ('Morgan The Pirate'), Bobby Timmons ('Dat Dere'), Wayne Shorter (both 'Sweet N' Sour' and 'Iris'), Bobby Hutcherson ('Little B's Poem'), Tommy Turrentine ('Long As You're Living') and New Orleans drummer James Black ('Dee Wee').

...vervolg op de volgende pagina

Paul Blair is a tourguide who leads jazz-focused walking tours in Manhattan and Brooklyn, New York. For details, visit his website: <http://www.SwingStreets.com>.

FESTIVALS

DJANGO REINHARDT 100 JAAR Club De Zellebergen, Oudenbosch 23 januari 2010

(<http://www.jazzclubdezellebergen.nl>)

Met: Prisor Jazz Band, Paulus Schäfer Gipsy Band met violist Tim Kliphuis en de Jan Akkerman Band.

Gitarist Django Reinhardt werd op 23 januari 1910 in het Belgische Liberchies geboren. Drie formaties brengen precies honderd jaar later een hommage aan hem.

CULTURELE ZONDAG JAZZ

Diverse locaties, Utrecht
7 februari 2010

(<http://www.culturelezondagen.nl>)

Met onder anderen: Frommermann, het Frits Landesbergen Quartet, Ben van Gelder en Bernard Berkhout's Swing Orchestra.

De Culturele Zondag Jazz staat in het teken van de jaren dertig, veertig en vijftig van de vorige eeuw. Behalve muziek komen ook dans, film en fotografie aan bod. Zo zijn er in het stadhuis van Utrecht foto's van onze medewerker Jaap van de Klomp te zien. Foto's die hij in de Verenigde Staten van de grafstenen van overleden jazzgroten maakte en die onder de titel 'Jazz Lives' in boekvorm verschenen. En foto's die hij tijdens concerten maakte.

Stefano Bollani. (Foto: Joke Schot)

JUSTJAZZIT #2

Beursschouwburg, Brussel
24 tot en met 27 februari 2010

(<http://www.beursschouwburg.be>)

Met: Aki Takase & Louis Sclavis, Mâäk's Spirit feat. Joachim Kühn & Guillaume Orti, Stefano Bollani (zie afbeelding), Pascal Mohy Trio, Wolter Wierbos & Kris Defoort en Gianluca Petrella's Indigo 4.

Vorig jaar beleefde het festival JustJazzIt de eerste editie. Die bood genoeg aangrijpingspunten om door te gaan. De basis van het festival zijn jazz en geïmproviseerde muziek.

VERVOLG NEW YORK CALLING

There's not an overdone tune in the bunch. What's more, 'I'll Never Smile Again', the single Great American Songbook number on the disc, is given an uncharacteristically brisk ride.

Besides Vincent and Derrick Gardner, participants include saxophonist Mark Gross, pianist Aaron Goldberg, bassist Greg Williams and drummer Ali Jackson. While soloing throughout is inspired, many listeners will be most struck by the deft ensemble work on Gardner's own arrangements.

"On 'Three-Five', he says, "my idea was to do some things written in 3/4 or 5/4, while also taking other pieces usually played in 4/4 and render them using new time signatures, just to see how the feeling might change."

"And," reports the trombonist, "I just did a new quartet album for the same label: Aaron again, Walter Blandings playing saxophone, Neal Caine on bass and Ulysses Owens on drums. That'll be issued soon. I used to run into Aaron at informal sessions around Brooklyn and always admired the way he managed to avoid musical clichés. He's a great comper, too. Just check out his playing on 'Dat Dere'. Honestly, if I'd written out in advance precisely how I wanted a pianist to play behind me on that track, what I'd have requested for is exactly what Aaron did without my asking."

"For a while, J.J. was all I wanted to hear. But eventually, I started checking out other players, guys like Curtis Fuller. Pretty soon, Jack Teagarden became another favourite. Although he and J.J. used completely different approaches."

"Meanwhile, Ali Jackson is an amazing drummer, basically a hard bopper who can also play beautifully with a New Orleans feeling if that's what's called for. He has certain unique little things that he figures how to insert perfectly into whatever's going on at the moment. In that way, he's a lot like Billy Higgins, with his personality always a part of the music. Ali has tremendous technical skills but doesn't feel the need to display them constantly."

"I grew up in Hampton, Virginia, went to universities in Florida and did some touring with bands led by Mercer Ellington and Illinois Jacquet. Then I moved to New York in 1996 with just a few local musical contacts. They were good ones, though. I'd first met Wynton Marsalis when he visited my university. Derrick was already living here, too. And I knew Frank Foster because my brother was a member of the Basie band at the time Frank was leading it. He became especially valuable to me as a mentor, as well as an honest critic of what I was playing back then." "More recently, I taught at Juilliard for a couple of years but had to drop it when I became involved in a jazz history and research grad program at Rutgers. Still, membership in the Lincoln Center Jazz Orchestra provides me with some great new opportunities. For instance, I was commissioned to write a fifty-minute suite used as part of a stage presentation of five Langston Hughes' Jesse B. Simple stories. In this orchestra, *everyone* is encouraged to write."

Vincent Gardner is a member of the Jazz at Lincoln Center Orchestra playing at Lincoln Center's Rose Theater on January 12 (during an NEA Jazz Masters awards concert) and on January 15- 16 (for a program devoted to the Latin jazz legacies of Dizzy Gillespie and Tito Puente).

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Han Bennink Trio
 2. Hermine Deurloo Kwartet
- 29-01-10 - Tripodia - Katwijk

1. Jesse van Ruller Trio
 2. Francien van Tuinen Kwartet
- 22-01-10 - De Doelen - Rotterdam
23-01-10 - Parkstad Theaters - Heerlen
26-01-10 - De Oosterpoort - Groningen

1. Carlo de Wijs met KeyJay@LAB
 2. KeyJay@LAB & World Voices
- 28-01-10 - Schouwburg - Cuijk (met Do)
05-02-10 - Doelen - Rotterdam (met Do)

1. Piet Noordijk & Peter Beets
 2. Beets Brothers met Piet Noordijk
- 23-01-10 - Schouwburg - Gouda
07-02-10 - De Meervaart - Amsterdam

1. Mike del Ferro Trio
 2. Monica Akihari Kwartet
- 24-01-10 - Odeon De Spiegel - Zwolle
31-01-10 - Het Kielzog - Hoogezand
04-02-10 - Concertgebouw - Leiden

1. State of Monc met 'Nu-Jazz'
 2. State of Monc & Ben vd Dungen
- 23-01-10 - Bimhuis - Amsterdam

1. Trio Bert Lochs
 2. Lydia van Dam Kwartet
- 06-02-10 - Theater 't Mozaïek - Wijchen

1. 4BEAT6
 2. Ken Ard met 4BEAT6
- 15-01-10 - Brabant House (Scala)
06-02-10 - Theater De Stoep - Spijkenisse

1. Kikker heeft de Blues
- 24-01-10 - De Vest - Alkmaar
31-01-10 - De Regentes - Den Haag
05-02-10 - Orpheus - Apeldoorn

1. Fay Lovsky & Eric Vloeimans
 2. Eric Vloeimans Gatecrash
- 14-01-10 - Chassé Theater - Breda
15-01-10 - De Doelen - Rotterdam
16-01-10 - De Lawei - Drachten
17-01-10 - Beauforthuis - Austerlitz
21-01-10 - De Regentes - Den Haag
22-01-10 - Theater De Kolk - Assen
23-01-10 - Theater Het Klooster - Woerden
28-01-10 - Theater Hanzehof - Zutphen
05-02-10 - Junushoff - Wageningen

www.jazzimpuls.nl

INGEZONDEN

Hooggeplaatste jazzliefhebber verjaart

De Thaise koning Bhumibol vierde op 5 december 2009 zijn 82ste verjaardag. De koning staat bekend als een groot jazzliefhebber. Onze lezer Arend Hart, woonachtig in Thailand, stuurde ons daarover deze mail.

"De Thaise koning Bhumibol is een liefhebber van jazzmuziek. Niet alleen speelde hij vroeger saxofoon, klarinet en trompet, maar hij componeerde ook een aantal stukken. De band van de gebroeders Beets speelde een paar maanden geleden tijdens een optreden in Bangkok nog een compositie van de koning. En in 2008 verscheen een cd met zijn werk.

De Thaise koning Bhumibol als saxofonist.

De liefde voor de jazz deelt de koning met zijn vrouw koningin Sirikit. Journalist John Stanton gaf op 20 februari 1950 in Life Magazine een aardige beschrijving van zijn ontlukende liefde voor haar. "It was music, in fact, that led to the king's engagement. Dining at the Siamese embassy in Paris two years ago, he met Princess Sirikit, then a budding 15-year-old with some odd ideas. For example, she had acquired a strong taste for bebop. The king, a confirmed anti-bebopist, argued patiently with her all through dinner but got nowhere. At the end he asked her father, Prince Mom Chao Nakkhatamongkol Kitiyakara, for permission to take her out, let her listen to a few orchestras and discover what he meant. They never did settle the question, the princess holding firm to her bebopist convictions, but they did settle other things."

Arend Hart
Phitsanulok
Thailand

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

VARIA

JAZZMOZAÏEK 4/2009 IS UIT

Jazzmozaïek 4/2009 is verschenen. Het omslagverhaal heeft contrabassist **Jean Warland** als onderwerp. Hij bracht zowel een boek als een cd uit. Verder is er aandacht voor jazzfotograaf **Jos L. Knaepen** die zijn fotoboek Jazz Masters voorstelt. Ook wordt teruggeblikt op de Flemish Jazz Meeting en wordt stilgestaan bij de honderdste geboortedag van **Django Reinhardt**. Een nieuwe rubriek is de blindfold test, waaraan **Peter Hertmans** als eerste wordt onderworpen. Natuurlijk zijn er de columns, de andere vaste rubrieken en opnieuw een heel uitgebreide cd-dvd rubriek. In het nieuwe nummer van Jazzmozaïek wordt tevens afscheid genomen van de vorig jaar overleden stichter/hoofdredacteur **Luc De Baets** en van medewerker **Jaap Ludeke**.

Jazzmozaïek is als pdf-bestand te lezen op <http://www.jazzmozaiek.be>.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 28 december 2009

1. Nellie McKay

Normal As Blueberry Pie (Verve)

2. Carla Bley

Carla's Christmas Carols (ECM)

3. Poncho Sanchez

Psychedelic Blues (Concord)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

MARCUS MILLER IN PARADISO

Bassist Marcus Miller maakte begin december 2009 een korte tournee door ons land met zijn programma 'Tutu Revisited - The Music of Miles Davis'. Hij speelde in Eindhoven, Utrecht, Groningen en op 7 december in het hoofdstedelijke Paradiso. Rosaria Macri maakte daar de bovenstaande foto.

'Tutu Revisited' verwijst naar Tutu', de cd van trompettist Miles Davis uit 1986. Voor deze cd schreef en arrangeerde Miller de meeste stukken. Tevens staat hij als producer en bespeler van tal van instrumenten op de hoes vermeld. Voor de reconstructie van de muziek waren saxofonist Alex Han, toetsenist Federico Gonzalez Pena en drummer Ronald Bruner mee naar Amsterdam gekomen. De rol van Miles Davis werd vertolkt door Christian Scott.

Wilt u een kosteloos abonnement op JazzFlits?

Stuur dan een mail naar jazzflits@gmail.com (klik hier) met als onderwerp 'abonnement'. U krijgt JazzFlits dan twintig keer per jaar in uw elektronische postbus.